

begaæet, naar han ikke tidligere er dømt for Rømning, og ellers som om han var rømt tredje Gang. I Krigstid er Straffen Fængsel i anden Grad eller Strafarbejde indtil 4 Aar, og naar Forbrydelsen begaas under de i sidste Del af § 84 nævnte Omstændigheder, Strafarbejde ikke under 4 Aar.

Hovedmændene anses i Fredstid med Fængsel i anden Grad eller med Strafarbejde indtil 4 Aar, i Krigstid med Strafarbejde indtil 8 Aar, og naar Forbrydelsen begaas under de i sidste Del af § 84 nævnte Omstændigheder, med Strafarbejde ikke under 6 Aar eller med Livsstraf.

Med den nærmere Bestemmelse af Straffen efter foranstaaende Forskrifter bliver at tage et væsentligt Hensyn til Antallet af Deltagerne i Forbrydelsen.

§ 88.

En Officer straffes for Rømning med Embeds Fortabelse, for saa vidt han ikke efter de foregaaende Bestemmelser har forskyldt større Straf.

En Underofficer kan, naar en af ham for Rømning forskyldt Fængselsstraf ikke har Bestillings Fortabelse til Følge, anses med denne Straf i Stedet for Fængselsstraffen.

§ 89.

For den, der er pligtig at tjene en vis Tid i Krigsmagten, regnes Tiden fra hans Rømning, og indtil han har udstaaet Straf for denne Forbrydelse, ikke som Tjenestetid, hvorfor han, for saa vidt den Straf, der paalægges ham, ikke medfører hans Afgang fra Krigsmagten, har at tjene saa meget længere.

§ 90.

Skærpnde Omstændigheder med Hensyn til Rømning er det, naar Nogen:

- 1) rømmer fra Fartoi, som er paa Logt eller til Logt er udrustet;
- 2) rømmer, medens han er i nogen Tjenesteforretning;
- 3) rømmer, naar nogen særdeles Besværlighed for Krigsfolk, hvori han burde deltage, ham bitterligt finder Sted eller forestaar, eller
- 4) medtager sin Tjenesteheft eller de Vaaben, Klædningsstykker eller andre Gjenstande, som ere leverede ham til Brug, for saa vidt de ikke nødvendig behøves til hans Beklædning. Skaffer han derhos ikke disse Ting tilstede igjen, eller har han for Rømningen taget dem til sig i det særlige Diemed at tilvende sig samme, anses han, som om han har afhændet dem (§ 192), foruden at være skyldig i Rømning.

§ 91.

Derfor den, der for Rømning har forskyldt ringere Straf end Strafarbejde, atter selv frivillig melde sig, fritages han, naar han ikke er Officer, for at anses som Rømningsmand og belægges med Straf som for anden ulovlig Fraværelse (§ 96), men denne Straf tilregnes ham dog som Rømningsstraf, hvis han senere igjen rømmer.

§ 92.

At en Rømningsmand, skjulende sin Stilling, maatte have taget Tjeneste ved nogen anden Afdeling af Krigsmagten end den, hvorfra han er rømt, udelukker ikke Anvendelsen af den lobbestemte Straf for Rømning.

§ 93.

Den, som kommer til Kundskab om en forestaaende Rømning i Krigstid og ikke anmelder samt, hvis dette ei kan ske betimeligt, paa anden Maade efter Omstændighederne søger